

ĐỀ THI HỌC KÌ 1 – ĐỀ 16**MÔN: NGỮ VĂN - LỚP 10****Thời gian làm bài: 90 phút****BIÊN SOẠN: BAN CHUYÊN MÔN LOIGIAIHAY.COM****I. ĐỌC HIẾU (6.0 điểm)***HS đọc văn bản sau và trả lời câu hỏi:***TRƯƠNG VIÊN****(Trích đoạn)**

Đọc tóm tắt vở chèo “Trương Viên” dưới đây để làm cơ sở khám phá trích đoạn:

Trương Viên quê ở Vũ Lăng, nhà nghèo, bố mất sớm, mẹ nuôi cho ăn học. Vì mến tài chàng nên Thừa tướng (đã về hưu) có gả con gái là Thị Phương cho Trương Viên. Thị Phương hết lòng chăm lo cho gia đình, hiếu thảo với mẹ chồng. Khi nước loạn, vua sai xá về bắt lính, Trương Viên phải bỏ thi, từ biệt mẹ và vợ để đi lính. Giặc kéo đến, nhà Trương Viên bị đốt, Thị Phương dắt mẹ chồng chạy vào rừng, gặp Quý Ðực. Quý Ðực đòi ăn thịt nhưng may nhở có Quý Cái, vì thương Thị Phương hiếu thảo với mẹ mà cứu thoát Thị Phương. Sau đó Thị Phương gặp cọp, gặp thần linh, bị Thần linh sai Thổ địa mòc mắt. Thị Phương sống trong cảnh mù lòa, cùng mẹ chồng đi ăn xin khắp nơi. Thượng đế đã cảm động tấm lòng hiếu nghĩa của Thị Phương nên sai tiên xuông dạy đàn hát cho nàng để nàng có nghề sinh sống. Qua 18 năm, Trương Viên đánh giặc thắng lợi, triều đình ban cho chàng chức Thái tử. Khi vinh quy bái tổ thì thấy gia đình mất tích. Chàng buồn rầu bỏ ra đi, nhân nghe người hát rong làm khuây, gặp lại vợ qua bài hát tự tình. Mẹ con, vợ chồng gặp nhau, mắt Thị Phương đương mù được sáng lại. Gia đình sum họp như xưa.

Trích đoạn dưới đây nằm ở hồi cuối của vở chèo, tái hiện cảnh Trương

Viên gặp lại Thị Phương và mẹ.

Trương Viên: Vậy con đi tìm ca sĩ về hát cho thầy giải buồn.

Lính Hầu: - Thưa thầy, ở ngoài chợ có hai mẹ con bà lão hát xẩm. Tại Pin Băm cô con mù nhưng mà trông được al

Tiếng đê: Sao mà lại trông được?

Lính Hầu: - Trông được là trông ưa nhìn ấy chứ!

Trương Viên: - Ta đương cơn muôn thảm nghìn sầu.

Ta nghe hát coi chi con mắt...

Mụ: - Có người gọi vào hát đó con ơi! Đưa tay đây mẹ
(cùng đi vào)

Trình lạy ông,

Mẹ con tôi mù mịt xấu xa

Ông có nghe hát tôi xin động trống.

(với lính): - Cậu ơi, thế hát làm sao?

Lính Hầu: Bà này đến quê mùa! Cơm một thúng, rượu một chai, uống hết lại nài, hát được bao nhiêu thì hát.

Trương Viên: - Con ra bảo bà ấy có sự tình, tình sự gì thì hát cho ông tôi nghe.

Mụ: - Tôi chỉ biết sự tình nhà tôi thôi.

Lính Hầu: - Ủ, bà biết hát sự tình nhà bà.

Thị Phương (hát trần tình)

Trương Viên, Trương Viên

Người chồng tôi là Trương Viên...

Lính Hầu: - Họ, thong thả đã. Nhập gia phải ván húy. Trương Viên là tên quan lớn, phải hát là Trương Băm, Trương Băm.

Trương Viên: - Thiên hạ, trùng danh, trùng hiệu cũng nhiều. Cứ để cho người ta hát.

Thị Phương (hát tiếp)

Người chồng tôi gọi là Trương Viên
 Vua sai dẹp giặc nước Xiêm khơi chừng
 Bởi vì đâu chéch nón ả Hằng(1)
 Thờ chồng chực tiết khăng khăng chăng rời
 Bởi vì đâu binh lửa tơi bời
 Xa miền quê quán, ngụ nơi lâm tuyến
 Một mình tôi nuôi mẹ truân chuyên
 Quyết liều phận bạc chăng dám quên ngã i chàng
 Gặp những loài ác thú hổ lang
 Người rắp làm hại, khấn kêu vang lại lành
 Trở ra về qua miếu thần linh
 Thần đòi khoét mắt lòng thành tôi kính dâng
 Vậy nên mù mịt tối tăm
 Nàng tiên dạ hát kiếm ăn qua tháng ngày
 Sự tình này trời đất có thấu hay.
 Chàng Trương Viên có biết nông nỗi này hay chăng? Gia đầy diss VAT 161
Trương Viên: - Nghe tiếng đàn cùng hát
 Chuyển động tâm thần
 Đường từ mâu có biết chăng, hối mẹ?
Thị Phương (nói sứ)
 Tiền ông thường tôi còn để đó
 Tôi chăng hè tiêu dụng một phần
 Xin ông đừng nói chuyện tần ngần
 Mà tôi mang tiếng không thanh danh tiết
Trương Viên: - Tưởng là nhận vợ, vợ lại chăng
 Đường từ mẫu có biết chăng, hối mẹ?
Mụ (nói sứ) - Ối con ơi,
 Thực chồng con đã tỏ hình dạng như in

Con đừng nói nữa, trước tủi chồng, sau tủi mẹ.

Thị Phương (nói sứ)

Thực chồng con đã tớ

Hình dạng như in

Nào trước khi phu hợp hợp hôn

Những của ấy đưa ra nhận tích.

Mụ: - Ơi này con, vợ con nói: ngày xưa quan Thùa tướng có cho cái gì làm ghi tích không, con đưa cho vợ nó xem để nó nhận.

Trương Viên: - Anh khá khen em mười tám năm nay chẳng có đòn sai
Lòng thương em nhớ mẹ ngậm ngùi

Đây, ngọc kim quyết(2) giao em nhận tích.

(*Thị Phương cầm ngọc, ngọc nhảy lên mắt sáng trở lại*)

Thị Phương: - Quả lòng trời đưa lại

Ngọc nhảy vào, được mắt phong quang(3)

Mẹ ơi giờ con trông được rõ ràng

Chồng con đây đã tớ.

Mụ: Mẹ mừng con đã yên lành như cũ

Lại thêm mẫu tử đoàn viên (4)

Trời có đâu nỡ phụ người hiền.

Thế mới biết “bí”(5) rồi lại “thái”(6)

Trương Viên: Trăm lạy mẹ

Con vâng lệnh trên ra dẹp giặc đã yên

Mười tám năm binh mạnh tướng bền

Giờ được làm chức quan Thái tê

Trời xui nên mẹ con gặp gỡ

Mời mẹ về cho tới gia trang(7)

Khi đó sẽ hồi quỳnh khánh hạ.

(*hát vần trò*) Tạo hóa xoay vân

Hết cơn bĩ cực đến tuần thái lại
 Giời chung, giờ chẳng riêng ai
 Vun trồng cây đức át đài nền nhân
 Hẽ ai có phúc, có phần
 Giàu nghèo tại số, gian truân (8) bởi trời
 Phương ngôn (9) dạy đủ mọi nhời.

(Theo Hà Văn Cầu, Tuyển tập chèo cổ, NXB Sân khấu 1999, tr159- tr162)

Chú thích

- (1) Ả HẰNG: chỉ mặt trăng
- (2) Ngọc kim quyết: ngọc giao ước giữa hai vợ chồng lúc xa nhau
- (3) Phong quang: mắt nhìn thấy sáng rõ
- (4) Mẫu tử đoàn viên: ý nói mẹ con gặp nhau đoàn tụ vui vẻ
- (5) BĨ (bĩ cực): khổ cực, tăm tối
- (6) Thái (thái lai): tươi sáng, rực rỡ, vui vẻ
- (7) Gia trang: trang trại của một gia đình
- (8) Gian truân: khổ cực, vất vả, gian nan
- (9) Phương ngôn: lời nói, ngôn ngữ

Câu hỏi

Câu 1: Ý nghĩa của chi tiết vật giao ước là gì? (0,5đ)

Câu 2: Đoạn trích có sử dụng kết hợp những cách nói, cách hát nào? (0,5đ)

Câu 3: Đâu là căn cứ để xác định văn bản là văn bản chèo? (1đ)

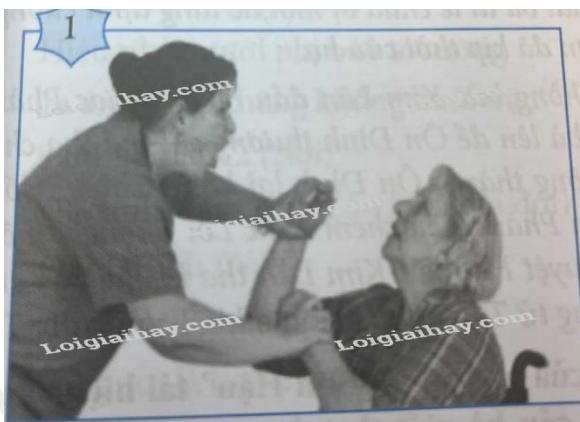
Câu 4: Vẻ đẹp ở tâm lòng hiếu thảo của Thị Phương với mẹ chồng (nuôi mẹ, hi sinh đôi mắt của bản thân thay mẹ già) làm em suy nghĩ như thế nào về mối quan hệ giữa mẹ chồng và nàng dâu trong xã hội Việt Nam (trình bày khoảng 8 dòng) (1đ)

Câu 5: Em rút ra cho mình bài học nào từ đoạn trích trên? Vì sao? (1đ)

II. VIẾT (6.0 điểm)

Câu 1: Quan sát bức ảnh sau và trả lời câu hỏi a,b (2đ)

- Mô tả (2-3 dòng) về mỗi bức ảnh và đặt tên cho từng bức ảnh
- Chỉ mối tương quan giữa 2 bức ảnh. Bức ảnh nào có nét tương đồng với văn bản đọc. Hãy làm rõ điều đó

Nguồn: Internet

Câu 2: Từ văn bản trích đoạn trên và hiểu biết của bản thân, nêu suy nghĩ của em về thông điệp của niềm tin và sự lạc quan trước quan điểm “hết cơn bĩ cực đến tuần thái lai” (4đ)